

1. Waar Jezus komt, is er brood dat redding brengt

Ik las een verhaal over een jongetje dat woonde in een achterstandswijk, ergens in een grote stad. Op een dag vertelde de juffrouw op school over Jezus, die te gast was op een bruiloft in Kana. De wijn dreigde op te raken, en dat zou voor het bruidspaar een grote schande zijn. Iedereen zou zeggen: 'Wat zijn jullie gierig, jullie hebben te weinig wijn ingekocht!' Maar Jezus redde het feest, en Hij redde zo ook het bruidspaar, want Jezus veranderde water in wijn. Aan het eind van het verhaal vroeg de juf: 'Wat denken jullie, zou dit verhaal echt gebeurd zijn? Zou Jezus echt water in wijn veranderd hebben?'

Het jongetje stak zijn vinger op en zei: 'Of Jezus echt water in wijn heeft veranderd, dat weet ik niet, juf. Want ik was er niet bij. Maar ik weet wel dat Jezus bij ons thuis bier in brood heeft veranderd.' 'Bier in brood?' zei de juf. 'Wat bedoel je?'

'Nou,' zei het jongetje, 'mijn vader dronk altijd heel veel bier. Dan was er geen geld meer en we hadden vaak niets te eten. Maar mijn vader is gaan geloven in Jezus, en nu drinkt hij geen bier meer. En nu hebben we elke dag brood. Gelukkig. Elke dag!'

Als Jezus in je leven komt, dan gebeurt er altijd iets. Er veranderen dingen. Waarom had die vader zoveel gedronken? Dat vermeldt het verhaal niet. Maar mensen raken meestal niet zómaar aan de drank. Blijkbaar heeft Jezus hem verlost van iets dat hem in de greep hield. En het resultaat was: brood, heerlijk voedsel, voor hemzelf en voor zijn gezin.

Toen dat schip aan het zwalken was op de Middellandse Zee, veertien dagen lang, voortgedreven door een storm die maar niet tot bedaren kwam, waren die 276 mensen aan boord ook in de greep gekomen van iets dat hen gevangen hield. Ze waren in de greep gekomen van de angst, van de wanhoop, van de paniek. Vorige week hebben we gelezen wat er allemaal gebeurde aan boord: alles werd uit de kast gehaald om het schip te redden. De lading werd overboord gegooid en zelfs het scheepstuig ging, hup, de zee in. Toch helpt het niet, zo hebben we vorige week gelezen in vers 20: 'Doordat er gedurende vele dagen geen zon en geen sterren verschenen, en geen kleine storm ons teisterde, werd ons verder alle hoop op redding ontnomen.'

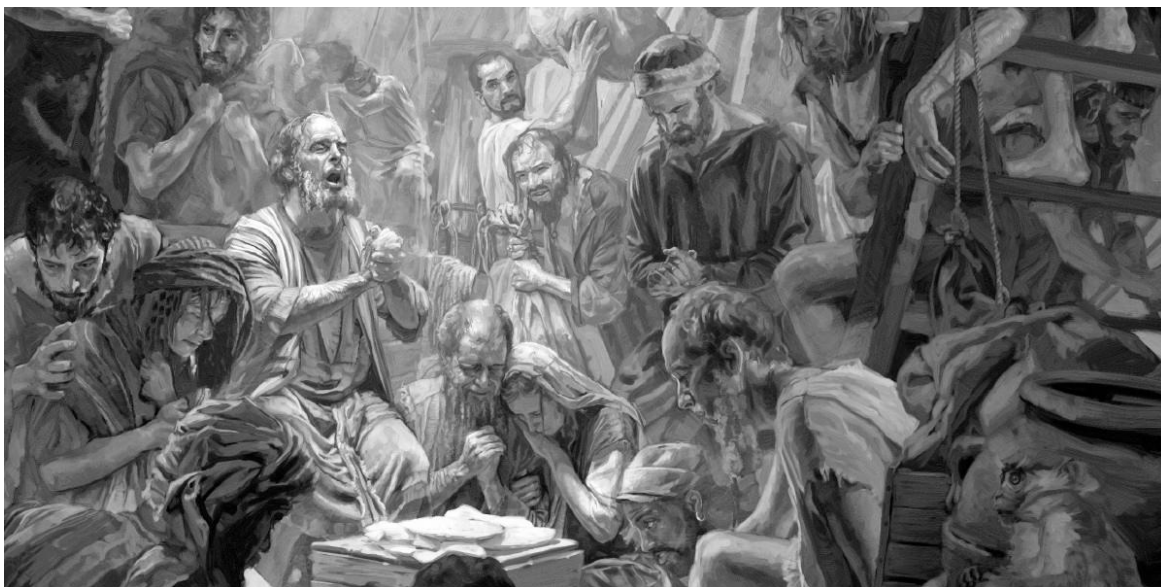
Maar dan staat Paulus op, en hij zegt: 'Ik heb een engel gezien van de God die ik dien, en hij heeft gezegd: Wees niet bang Paulus, want jij moet voor de keizer verschijnen, en God zal, samen met jou, alle mensen op dit schip redden.'

2. Neem dat brood, het is belangrijk!

Dat is een bemoediging! En vervolgens strandt het schip ergens op een eiland. Het is nog nacht, dus niemand weet waar ze zijn. Dan volgen die prachtige verzen 33 tot 36: 'En toen het dag begon te worden, spoorde Paulus hen allen aan om voedsel tot zich te nemen en hij zei: Het is vandaag de veertiende dag dat u blijft afwachten zonder te eten en zonder iets tot u te nemen. Daarom spoor ik u aan voedsel tot u te nemen, want dat dient tot

uw redding; want bij niemand van u zal een haar van het hoofd vallen. En toen hij dit gezegd had en brood genomen had, dankte hij God in aanwezigheid van allen, en na het gebroken te hebben begon hij te eten. En zij vatten allen moed en namen ook zelf voedsel tot zich.'

Veertien dagen was er amper gegeten. De angst ontnam iedereen de eetlust. Maar midden in de storm brengt Jezus hier rust. En dan is er brood, en God wordt gedankt. Paulus zegt: 'Dit voedsel dient tot uw redding.' Nee, het gaat hier niet om de viering van het Heilig Avondmaal, maar Lukas beschrijft het zó, dat je vanzelf tóch aan het Avondmaal gaat denken. Paulus vertegenwoordigt hier de Here Jezus Christus, en hij lijkt ook op Hem. Zoals Jezus ooit een menigte om Zich heen had, en God dankte en het brood ging breken, zo doet Paulus dat hier ook. En zoals Jezus in de nacht voor Zijn sterven het brood nam, het brak en zei: 'Neem dit brood, het is mijn lichaam voor u,' zo zegt Paulus hier: 'Neem dit brood, want het dient tot jullie redding.'

3. Jezus Zélf is het brood dat leven geeft

Waar Jezus komt, daar daalt de rust neer, de vrede, zélf als het nog steeds stormt om je heen, zélf als je jezelf bevindt op een schip dat kapot gaat breken. Waar Jezus komt, daar is hoop, daar is toekomst, daar breekt een nieuwe dag aan. Want Jezus is Zélf het hemelse brood dat aan ons gegeven is om ons te redden. Hij is Zélf het brood des levens, dat wij mogen eten om daardoor eeuwig leven te krijgen.

Paulus zegt in vers 34: 'Daarom spoor ik u aan voedsel tot u te nemen, want dat dient tot uw redding.' En die woorden gelden ook voor ons. Jij en ik, wij hebben redding nodig. Wij kunnen niet zonder Jezus! En als je straks naar voren loopt, dan is dat precís wat jij daarmee zegt, wat je belijdt: 'Here Jezus, ik kan niet zonder U! Ik kan niet zonder dat hemelse brood, want dat dient tot mijn redding. Ik ben compleet van U afhankelijk. O Heer, wees mij, zondaar, genadig.'

En als je op die manier aan de maaltijd deelneemt, wéét dan dat de belofte in datzelfde vers 34 óók voor jou geldt: 'Daarom spoor ik u aan voedsel tot u te nemen, want dat dient tot uw redding; want bij niemand van u zal een haar van het hoofd vallen.' Oftewel, God zal je redden! Voor tijd en eeuwigheid.

Waar Jezus komt, daar verdwijnt de angst. Waar Jezus komt, daar is brood voor elke dag, net als in het gezin van dat jongetje. Waar Jezus komt, daar is voedsel. Voedsel, dat dient tot je redding! Amen.